

Idén Zürichben került megrendezésre az EGMO, melyen Magyarországot négyen képviseltük: *Andó Angelika*, *Baran Zsuzsanna*, *Janzer Lili* és *Kerekes Anna*.

Gépünk április 6-án este érkezett meg a zürichi reptérre, ahol már várt ránk a helyi kísérőnk, Lara. Ő volt az, aki a verseny hetében mindenben segített nekünk és kiderült, hogy a német, angol és francia mellett magyarul is kiválóan beszél.

A szállásra éjszaka érkezünk meg, így vacsorát már nem kaptunk, átvehettünk viszont egy csodás ajándéksomagot svájci bicskával, törülközővel, tornazsákkal, esernyővel.

Másnap reggel egy tornával indítottuk a napot a közeli játszótéren, majd a „Scavenger Hunt” nevű program keretében bejártuk Zürichet. A város különböző pontjain kellett feladatokat teljesítenünk, utaztunk fogaskerekűvel, jártunk az egyetemeken és répát puoltunk a sétálóutcán. A zöldséghámozót – egy igazi svájci darab – meg is tarthattuk. Délután sor került a megnyitóra, majd jól belakmározunk az állófogadáson.

A másnap, szombat már az első versenynap volt, így érthető, hogy mindannyian erősen izgultunk. Mielőtt beültünk volna a terembe, Panna és Zoli igyekeztek lelket önteni belénk. Kaptunk Túró Rudit, egy szerencseölelést, majd kezdődött is a megmértetés . . .

3 feladatot kaptunk 4,5 órára, ezek között (a legtöbbünk öröme) több kombinatorikus jellegű példa is volt. Délután sportprogramokon vehettünk részt, az úszás és a frizbi mellett svájci gyerekjátékok kipróbálására is lehetőség nyílt.

Vasárnap a második dolgozat megírása után már némileg megnyugodhattunk. Kirándultunk a közeli Uetlibergen, ahol csodálatos képeket készítettünk a gyönyörű kilátással. Este táncolni tanultunk – nem sok sikerrel, de azért élmény volt ennyi lánnyal.

Hétfőn újra akadt okunk izgulni. Ekkor zajlott a koordinálás, Panna és Zoli keményen küzdöttek a pontjainkért. Eközben mi az állatkertben múltunk az időt, láttunk pingvineket, hópárducot és újszülött elefántot is. Ezután csokit vásároltunk a családjainknak, barátainak, hiszen Svájcban senki nem mehet haza igazi svájci csokoládé nélkül. Napközben élőben követhettük a dolgozatok pontozását és számolgathattuk, hogy milyen eredményekre számíthatunk. Végül nagyon elégedettek voltunk az eredményekkel: a magyar csapat két ezüst- és két aranyérmes szerzett. Ezzel az országok közötti versenyben az előkelő 4. helyet nyertük el.

Ezek után kedden remek kedvvel vághattunk neki a túrának. Ezúttal a Rigit másztuk meg, de a sűrű köd miatt sajnos nem láthattuk a híresen káprázatos tájat. A hegytetőn ebédre igazi svájci specialitásokat kóstolhattunk meg (mint például a sajtfondü).

Délután a záróeseményen megkaptuk az érmeinket, majd egy csodás gálavacsora következett. A napot egy éjszakába nyúló zenés-táncos multság zárta.

Április 12-én végül egy sikeres és élményekkel teli hét után tértünk vissza Budapestre.

Mindehhez sokan hozzájárultak, ezúton is szeretnénk köszönetet mondani az iskolai tanárainknak, továbbá *Nagy Zoltán Lórántnak*, *Fekete Pannának* és *Dobos Sándornak* az egész éves felkészítésért és támogatásért. Köszönjük ezen kívül mindenkinek, aki izgult értünk és az F5 gombot nem kímélve várta a végső eredményeket.

Hálásak vagyunk a Bolyai János Matematikai Társulatnak, hogy anyagi támogatásával lehetővé tette az utazásunkat, illetve a ProCons-nak, akiknek az egyenpólónkat és zászlónkat köszönhetjük.

Mind nagyon örülünk, hogy ott lehettünk és részt vehettünk a 2017-es EGMO-n. A jövő évi csapatnak is sok sikert és élményekben gazdag versenyt kívánunk!